

16 Ιουνίου 2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΚΕΟΣΟΕ

Μόνο θυμηδία και γέλωτα μπορούν να προκαλέσουν, τα κροκοδείλια δάκρυα των εκπροσώπων των ιδιωτών οινοποιών, που έχυσαν στη συνέντευξη τύπου της 14/06/2011, κοπτόμενοι για το εισόδημα του Έλληνα αμπελουργού και τις τάσεις εγκατάλειψης του ελληνικού αμπελώνα.

Εκπληξη προκαλεί η αναφορά στις ελληνοποιήσεις οίνων, στην παραοικονομία της αγοράς και στην έλλειψη ελέγχων, που έχουν σαν αποτέλεσμα να εκριζώνεται συνεχώς ο ελληνικός αμπελώνας τη στιγμή που ο συγκεκριμένος χώρος ανακηρύσσεται πρωταθλητής και στις εισαγωγές και στην παραοικονομία.

Επιμελώς στο δελτίο τύπου που εξέδωσαν αποφεύγουν την αναφορά ως αιτίου των εκριζώσεων, το επίπεδο των τιμών οινοποιησίμων σταφυλιών που ανέρχεται σε πολλές περιπτώσεις στο 50% της αξίας που κατέβαλλαν οι συνεταιριστικές οργανώσεις, όπως π.χ. στη ζώνη παραγωγής οίνων ΠΟΠ Νάουσας και ΠΟΠ Νεμέας, τον Τύρναβο, την Αττική, την Πελοπόννησο, κ.α.

Επιμελώς επίσης αποφεύγουν ν' αναφέρουν την ισχνή ή σχεδόν ανύπαρκτη διάθεση απορρόφησης της α' ύλης, όταν τα εμπορικά τους αποθέματα επαρκούν, με αποτέλεσμα να εγκαταλείπουν τους αμπελουργούς στο έλεος της μοίρας τους.

Αυτοί είναι οι βασικοί λόγοι που οι αμπελουργοί εγκαταλείπουν τα αμπέλια τους, ή δεν τρυγούν και στην τελευταία συγκομιδή κάλεσαν τα ιδιωτικά οινοποιεία να παραλάβουν δωρεάν τη σταφυλική παραγωγή, αφού βέβαια τα τελευταία επωμισθούν τα έξοδα τρύγου.

Ολ' αυτά (τιμές σταφυλιών, εισαγωγές από Βουλγαρία κλπ) δεν είναι άμοιρα, από τη δυσμενέστερη όλων των ετών εξέλιξη της αγοράς οίνου, σύμφωνα με την οποία οι συναλλαγές στο εμπόριο πραγματοποιούνται στην εξευτελιστική τιμή των 0,20 – 0,22 € / lt, τιμές που απαξιώνουν το ίδιο το προϊόν.

Είναι αυτονόητο ότι το αποτέλεσμα αυτών των πρακτικών, συνηγορεί υπέρ της διάκρισης μεταξύ των συνεταιρισμών που αγωνιωδώς προσπαθούν να συγκρατήσουν εκατοντάδες χιλιάδες αμπελουργούς στ' αμπέλια τους καταβάλλοντας αξιοπρεπείς τιμές και των ιδιωτών οινοποιών που ενδιαφέρονται μονάχα για την κερδοφορία μερικών δεκάδων νομικών προσώπων.

Όταν όμως πέρσι (όπως και φέτος) τα ιδιωτικά οινοποιεία ήταν δικαιούχοι άτοκης χρηματοδότησης, δεν την χρησιμοποίησαν δεδομένου ότι η ωφέλεια από τον άτοκο δανεισμό (επιβάρυνση επιτοκίου) ανέρχονταν στα 0,01 € / kg σταφυλιού ,με προϋπόθεση εκταμίευσης την καταβολή ελάχιστης τιμής στα 0,17 € / kg.

Αντ' αυτού προτίμησαν να καταβάλλουν τιμές από 0,11 – 0,13 € / kg σταφυλιού και να κερδοσκοπήσουν στις πλάτες των αμπελουργών, αφού με τον τρόπο αυτό η ωφέλεια ανήλθε από 0,06 – 0,04 €/kg (διαφορά από τα 0,17€/kg), αντί του 0,01 € / kg ,ωφέλεια που τους παρείχε η πρόσβαση στην Άτοκη Χρηματοδότηση, την οποία και δεν εξάντλησαν.

Αυτά ήταν και τα κριτήρια χορήγησης της άτοκης δανειοδότησης που έθεσαν τα υπουργεία Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών.

Σήμερα λαϊκίζουν για συντεχνίες χωρίς να τεκμηριώνουν τους λόγους που τους οδήγησαν στην αδράνεια, στις μειωμένες τιμές και στην χαμηλή απορρόφηση της παραγωγής.

Δεν κατανοούμε καθόλου την πρακτική των καταγγελιών για τον άτοκο δανεισμό αφού αποτελεί ανάχωμα που συμβάλλει στην επιβίωση των αμπελουργικών εκμεταλλεύσεων, ιδιαίτερα σήμερα σε περίοδο κρίσης, αλλά και επειδή του «προϊόντος εγκλήματος» έγιναν αποδέκτες και ιδιωτικά οινοποιεία.

Για μια ακόμη φορά επαναλαμβάνουμε ότι εφόσον υπάρχουν τεκμηριωμένες απόψεις, το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων βρίσκεται στην Αχαρνών 2 και κανείς δεν εμπόδισε τον Σ.Ε.Ο., να διεκδικήσει τα αιτήματά του. Αντίθετα για λογαριασμό των ιδιωτικών οινοποιείων η ΚΕΟΣΟΕ διασφάλισε άτοκη χρηματοδότηση δύο φορές.

Προκειμένου λοιπόν μερικοί να καλύψουν τις αδυναμίες τους, προτιμούν να καταγγέλλουν και να υφαρπάσουν όσα δικαιούνται οι Έλληνες αμπελουργοί, τους οποίους μαθηματικά οδηγούν στην εξαθλίωση. Άλλωστε αυτό είχε δηλωθεί από εκπροσώπους των ιδιωτικών οινοποιείων στο πρόσφατο παρελθόν, οι οποίοι απείλησαν με εξευτελισμό των τιμών όταν οι αμπελουργοί έγιναν δικαιούχοι Ενιαίας Ενίσχυσης το 2010.

Άλλωστε πρέπει να μας εξηγήσουν γιατί οι ελληνικές οινοβιομηχανίες πλὴν ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν μπήκαν ποτέ στον κόπο, να συστήσουν ιδιόκτητους αμπελώνες.

Είναι προφανές ότι είναι προτιμότερο να παράγει ο «είλωτας» (αμπελουργός) και σε συμφέρουσες τιμές χωρίς τον μπελά της καλλιέργειας, παρά να καθετοποιηθεί η δραστηριότητα και να συγχωνευθούν οι ζημιές της πρωτογενούς παραγωγής.

Όσον αφορά τους ελέγχους, ξύπνησαν αργά. Η ΚΕΟΣΟΕ από το 2009 έχει υποβάλλει πλήρη έκθεση, εστιάζοντας στα προβλήματα ελέγχων στον πρωτογενή τομέα, την μεταποίηση και την αγορά τεκμηριώνοντας, τον τρόπο με τον οποίο η απουσία τους, συμβάλλει στην αποσάθρωση του πρωτογενούς τομέα και την απαξίωση του οίνου στην αγορά.

Υπενθυμίζουμε ότι η ΚΕΟΣΟΕ υπέβαλλε προς την κατεύθυνση αυτή την πρόταση ν' αποτελέσουν οι ποικιλίες διπλής και τριπλής χρήσης, -που απαγορεύεται να οινοποιηθούν και κατά κόρον χρησιμοποιεί ο ιδιωτικός τομέας- την πρώτη ύλη για να παραχθεί οινόπνευμα που θα χρησιμοποιηθεί στην εγχώρια παραγωγή του Ούζου, αντί το οινόπνευμα να εισάγεται από Τρίτες Χώρες και χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υποκρισία όμως και η πρακτική του να μετατρέπεται ο θύτης σε θύμα δεν έχει όρια.

Για μια ακόμη φορά ο ΣΕΟ αυτοανακηρύσσεται κύριος παραγωγός οίνου, όταν τα μέλη του δεν αντιπροσωπεύουν παρά μόνο το 25% της παραγωγής Οίνου.

Αν ο ΣΕΟ θέλει να ιδιοποιείται την παράνομη παραγωγή άλλων φορέων, δικαίωμά του, αλλά ας απευθυνθεί στα μέλη του και ας συγκεράσει τις απόψεις τους ειδικά στην περιοχή του νομού Κορινθίας.

Δεν αμφισβητούμε ότι υπάρχουν υγιείς οινοποιητικές επιχειρήσεις, αλλά το προσωπικό αδιέξοδο του προέδρου του ΣΕΟ δεν μπορεί να βαρύνει τον κλάδο, το ελληνικό κράτος εν μέσω κρίσης και το πνεύμα συνεργασίας που τώρα διαρρηγνύεται.

Δεν δικαιούνται όμως οι οιονεί νεκροθάφτες της ελληνικής αμπελουργίας και έμποροι να μιλούν για εισόδημα των αμπελοκαλλιεργητών.

Ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα.

Ο τρυγητός έρχεται.